

Publicerad 2008-06-18 21:10 av lodjuret/seglare

*När jag sitter och skriver ned helt vardagliga händelser
så känns det skönt med närheten till en burk med jordnötter
att då och då som gräva ned näven i.*

Synen är det inget fel på heller

Just som jag var som allra mest och strängt taget upptagen med att göra ingenting särskilt, ringde det på dörren. Jag gick och öppnade. Där stod ingen och kliade sig på näsan i förmodad väntan på att jag skulle vara först med att säga något. Ingenting hördes innan jag tog mod till mig och yttrade...

-Jaså är det bara du, hann jag precis uttala. När ingen drog upp en pistol och siktade med den på mig. Jag har lärt mig, genom att se på gangsterfilmer, att när någon pekar på en med pistol då är det allvar. Så jag tog det väldigt lugnt och blev ingalunda upprörd eller så. När ingen pekar på mig med en pistol är det många saker utom detta som är verkligt farliga. Medan jag såg mig om ett par smulor och blicken gick en smula som på strövtåg i trapphuset såg jag saker jag inte lagt märke till förut. Fru Svantesson hade en krans hängandes från en slarvigt islagen spik på dörren. Vilken tur för henne att det inte var en sådan där ful säkerhetsdörr, den hade absolut skurit sig i färgerna mot blomsterkransen. Fönstret i trapphusets avsats i nischen vid avsatsen mellan våningsplanen stod på glänt och en fågel sökte förgäves tränga sig in genom springan trots att inte en katt skulle ha klarat av det konststycket. Vidare satt det en tidskrift av något slag till hälften nedkilad i herr Karlstöms brevinkast. Konstigt att det sticks ned tidningar i ett brevinkast, det borde finnas ett tidningsinkast för sådana tingestar. Att dörrtillverkarna inte tänkt på det förut. Ett paketinkast däremot skulle inte vara till någon nytta om det inte var beläget längst ned förstås, som en sådan där husdjurslucka för de riktigt små barnen att kravla sig in och ut genom. Ett paketinkast högre upp beläget skulle bli dyrt för de som har ansvaret för detta slags post, främst med tanke på alla som skickar kinesiskt porslin till varandra kort och tvärs över landet varje gång det är någons högtidsdag. Efter en stunds funderande så stängde jag åter dörren, som tur var såg ingen åt mitt håll just då och så passade jag förstås på. När jag kom in i köket var ingen där så jag skyndade mig att sätta på en kanna te medan vi ännu var tillsammans. Få saker här i livet är så härliga att uppleva som en smula sällskap på ålderns höst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten